

Monsieur le Greffier de la
Cour européenne des Droits de l'Homme
Conseil de l'Europe
F-67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

Česká republika dne 3. srpna 2010

SHRnutí stížnosti ze dne 30. 7. 2010

Proti usnesení Ústavního soudu České republiky
ze dne 13. 4. 2010 sp. zn.: I.ÚS 853/10
předkládaná podle článku 34 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a
základních svobod (dále jen „*Úmluva*“) a čl. 45 a 47 Jednacího řádu
Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „*ESLP*“).
Stěžovatel žádá podle čl. 39 o předběžná opatření,
podle čl. 40 naléhavé sdělení o podané stížnosti,
podle čl. 41 o přednostním projednání stížnosti Jednacího řádu ESLP

I. STRANY

1. STĚŽOVATEL

Stěžovatel

1. Příjmení:	Krejza
2. Jméno:	Jiří
3. Pohlaví:	muž
4. Státní příslušnost:	občan České republiky
5. Povolání:	kadeřník
6. Datum a místo narození:	27. 5. 1971, Roudnice nad Labem
7. Trvalé bydliště:	Dr. Slavíka 1515
413 01 Roudnice nad Labem
Česká republika
8. Telefonní čísla:	+420 416 815 911 E -mail: krejzaj@volny.cz
9. Současná adresa:	viz bod 7
10. Příjmení a jméno zástupce:	
11. Povolání zástupce:	
12. Adresa zástupce:	
13. Tel. číslo:	

B. VYSOKÁ SMLUVNÍ STRANA

14. **Česká republika**

Dvojmo

II. SHRNUTÍ stížnosti ze dne 29. 7. 2010

1. Stěžovatel podal k Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost ze dne 23. 12. 2008 proti vadnému rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 12. 2008 sp. zn.:3Ca 3/2006-42. Sdělením ze dne **20. 4. 2009 č.j.: 8 As 22/2009-71** Nejvyšší správní soud v Brně informoval stěžovatele, že dne 17. 4. 2009 obdržel stěžovatelovu kasační stížnost, které přidělil Nejvyšší správní soud spisovou značku 8 As 22/2009 a sdělil, že věci se bude zabývat, jednat a rozhodovat 8 senát Nejvyššího správního soudu a žádal, aby se stěžovatel vyjádřil jestli nenamítá podjatost některého ze soudců. Stěžovatel svým sdělením ze dne **23. 4. 2009** sdělil, že nenamítá podjatost soudců 8 senátu NSS.
2. Stěžovatel sdělil dne **23. 4. 2009**, že nenamítá podjatost soudců 8 senátu č.j.: 8 As 22/2009 NSS. Jelikož Nejvyšší správní soud ve věci **neučinil úkon po dobu delší jak tři měsíce podal stěžovatel dne 12. 1. 2010 stížnost na průtahy v řízení č.j.: 8 As 22/2009** ve smyslu ustanovení § 164 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, ve které žádal, aby předseda soudu příslušnému senátu jeho liknavý postup vytkl a uložil mu dále ve věci rozhodnout.
3. Na stěžovatelovu stížnost na průtahy odpověděl nezákonnou formou JUDr. Josef Baxa, předseda Nejvyššího správního soudu sdělením ze dne **19. 1. 2010 č.j. S 123/2009-10**, ve které předseda Baxa píše „*Odpovídám tímto na Vaše podání ze dne 12. 1. 2010 označené jako Stížnost na průtahy v řízení*“. Předseda Baxa tuto stížnost na průtahy v odpovědi řádně nevyřídil. Protože stížnost na průtahy nebyla řádně vyřízena podal stěžovatel dne **16. 2. 2010** (doručeno 17. 2. 2010) **návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu vydání rozhodnutí**.
4. O návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu vydání rozhodnutí rozhodl Nejvyšší správní soud **zamítavým** usnesením ze dne **24. 2. 2010 č.j. Aprn 1/2010-87**. Nejvyšší správní soud v zamítavém usnesení ze dne **24. 2. 2010 č.j. Aprn 1/2010-87 úmyslně lživě** věc odůvodňuje tak, že v něm neuvedl stěžovatelovu stížnost na průtahy ze dne 12. 1. 2010, ale již starou, promlčenou stížnost na průtahy ze dne 22. 9. 2009 a dále, že na tuto stížnost na průtahy stěžovatel podává návrh na určení lhůty ze dne 17. 2. 2010. Takto podvodně Nejvyšší správní soud odůvodňuje napadené usnesení, protože je zřejmé, že proti promlčenému podání ze dne 22. 9. 2009 již není možné podat návrh na určení lhůty dne 17. 2. 2010. V napadeném usnesení **úmyslně** Nejvyšší správní soud neuvedl, že stěžovatel podal stížnost na průtahy ze dne **12. 1. 2010** a pak v zákonné lhůtě návrh na určení lhůty ze dne **17. 2. 2010**, protože tak je zřejmé, že stěžovatel je v právu, ale Nejvyšší správní soud **úmyslně vynechal** v napadeném usnesení stěžovatelovu stížnost na průtahy ze dne **12. 1. 2010** a uvedl **úmyslně** již promlčenou stížnost na průtahy ze dne 22. 9. 2009.
5. Stěžovatel podal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu ze dne 16. 2. 2010 až teprve když byla vadně vyřízena stížnost na průtahy ze dne 12. 1. 2010. Nejvyšší správní soud v této věci jednal velmi promyšleně jako **organizovaná zločinecká skupina** podle § 129 zák. č. 40/2009 trestního zákoníku, aby se mu podařilo poškodit stěžovatele.
6. Z výše uvedených důvodů stěžovateli nezbylo než podat ústavní stížnost ze dne **24. 3. 2010** jelikož byla porušena stěžovatelova ústavní práva zakotvená v čl. 38 odst. 2

Listiny základních práv a svobod (dále jen „*Listina*“) každý má právo, aby jeho věc byla projednána **bez zbytečných průtahů**. Stěžovatel shledal, že jeho věc trpí zbytečnými průtahy, které způsobuje **nečinnost** Nejvyššího správního soudu, který po dobu delší jak tři měsíce ve věci neučinil jediný úkon a setrvává v nečinnosti do dnešního dne podání této stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva žádný úkon.

7. Ústavní soud ČR stěžovateloivu ústavní stížnost bez jakéhokoliv projednání usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 13. 4. 2010 sp. zn.: I.ÚS 853/10 odmítl. Ústavní soud ČR v odůvodnění napadeného usnesení píše, že „**posuzované podání stěžovateloivy ústavní stížnosti nevykazuje náležitosti, že sepsání a podání ústavní stížnosti bylo učiněno advokátem, ale pouze samotným stěžovatelem, proto byla ústavní stížnost odmítnuta.**“ Na str. 2 v odůvodnění třetí odstavce odůvodňuje Ústavní soud ČR dále „**stěžovatel byl v minulosti při podání jiných ústavních stížností řádně a podrobně poučen o zákonných náležitostech ústavní stížnosti s důrazem na povinné zastoupení advokátem, včetně samotného sepsání návrhu. Přesto se stěžovatel na Ústavní soud ČR obrátil znovu sám, nikoliv prostřednictvím kvalifikovaného právního zástupce.**“
8. Ústavní soud ČR vůbec neprojednával ani se nezabýval stěžovateloivu ústavní stížností a rovnou jí napadeným usnesením odmítl, z důvodu, že ji sepsal a podal stěžovatel jako fyzická osoba. Tato skutečnost je důkazem, že Ústavní soud ČR selektuje a diskriminuje občany podle určitých znaků, kde kritériem není být fyzická osoba, ale být advokátem.
9. V odůvodnění str. 2 odst. 6 Ústavní soud ČR dále píše „*Povinnost právního zastoupení ve smyslu § 30 zákona o Ústavním soudu trvá od samého počátku, takže i návrh na zahájení řízení musí být sepsán advokátem. Tento požadavek je zcela legální a legitimní, jak Ústavní soud ČR vysvětlil v řadě svých rozhodnutí (viz např. usnesení ze dne 17. 2. 1998 sp. zn. II. ÚS 141/97, Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 10, usn. č. 12, usnesení ze dne 23. 9. 2004 sp. zn. Pl. ÚS 44/04, dostupné na internetové adrese <http://nalus.usoud.cz>).*“
10. Ústavní soud ČR hájí své nezákonné jednání slovy, že požadavek povinného zastoupení **je zcela legální a legitimní**. Takovéto sebeobhajování je ve své podstatě velmi typické pro zločinecké organizace. Ústavní soud ČR si je vědom, že jedná podvodně jako Organizovaná zločinecká skupina podle ustanovení § 129 zákona číslo 40/2009 Sb., Trestního zákoníku a na svou obranu uvádí svá nezákonná rozhodnutí, kterými v minulosti úmyslně poškodil spoustu občanů ČR.
11. Ústavní soud ČR je vázán právními předpisy a měl tak povinnost vyzvat stěžovatele k odstranění vady podané ústavní stížnosti, kterou Ústavní soud ČR shledal v povinnosti podat ústavní stížnost prostřednictvím advokáta. Ústavní soud ČR však stěžovatel nevyzval k povinnému zastoupení.
12. Stěžovatel shledává, že napadené usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 13. 4. 2010 sp. zn.: I.ÚS 853/10 s odůvodněním porušuje tato práva zaručená v čl. 2 odst. 4; čl. 9 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky a v čl. 1; čl. 2 odst. 2, 3; čl. 3 odst. 1., 3; čl. 4 odst. 1, 2, 3 usnesení č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod a čl. 6 právo na spravedlivý proces, čl. 4 odst. 2, 3, zákaz otroctví a nucené práce, čl. 6 odst. 1, 3 písm. c) právo na spravedlivý proces, čl. 13 právo na účinné opravné prostředky, čl. 14 zákaz diskriminace, čl. 17 zákaz zneužití práv mez. smlouvy č. 209/1992 Sb., Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

13. Z výše uvedeného stěžovatel Jiří Krejza mladší, nar. 27. 5. 1971 tvrdí, že Ústavní soud České republiky společně s Parlamentem České republiky a Vládou České republiky tvoří podle ustanovení § 129 zákona číslo 40/2009 Sb., Trestní zákoník **Organizovanou zločineckou skupinu, která je společenstvím více osob s vnitřní organizační strukturou, s rozdělením funkcí a dělbou činností, která je zaměřena na soustavné páchaní úmyslné trestné činnosti.** Touto svou činností úmyslně organizovaně poškozují stěžovatele, když mu nepřiznává právo podat ústavní stížnost bez zastoupení advokáta. Ústavní soud České republiky společně s Parlamentem České republiky stěžovateli a celému lidu České republiky nařizují podat ústavní stížnost pouze prostřednictvím advokáta, který ústavní stížnost sepiše a stěžovateli nařizuje a lidu nařizuje povinně advokáta zaplatit. Tímto se nenaplnuje **právo** na právní pomoc, ale **povinnost** najmout za peníze právní služby.
14. Vadné **zamítavé** usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne **24. 2. 2010 č.j. Aprn 1/2010-87** poškozují také všechny ostatní občany, protože Nejvyšší správní soud takto podvodně postupuje i v ostatních případech. **Nezákonné ustanovení** § 30 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu a Stanovisko Pléna Pl. ÚS - st1/96 ze dne 21. 05. 1996 nepoškozují pouze stěžovatele, ale všechny občany ČR. Stěžovatel touto stížností nesleduje pouze svůj prospěch, ale prospěch celé společnosti.
15. Stěžovatel Jiří Krejza mladší tuto stížnost zveřejnil na svých internetových stránkách s názvem www.duchodci-webz.cz , kde bude průběh celého řízení u ESLP zveřejňovat.

V Roudnici nad Labem dne 3. srpna 2010

Jiří Krejza mladší
stěžovatel

www.duchodci-webz.cz